

A Fővárosi Ítéletábra a Kulcsár és Sztankó Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen szállítási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. június 5-én kelt 34.G.44.967/2013/39. számú ítélete ellen az alperes által 41. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 100.000 (Százezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az állami adóhatóság külön felhívására, a felhívásban megjelölt módon és számlára fizessen meg az állam javára az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 552.400 (Ötszázötvenkettőezer-négyszáz) forint fellebbezési illetéket

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes mint szállító és az alperes mint megrendelő 2011. október 6-án szállítási projektszerződést kötöttek azzal, hogy a szerződés 2011. július 5-től 2011. december 31-ig tart. A szerződés szerint a felperesnek a ...utcai és a utcai társasház építkezésének betonozási munkáihoz szükséges előkevert betont kellett szállítania a szerződésben meghatározott kondíciók és feltételek szerint. A szerződés alapján a beton árak a felhasználás helyére történő szállítás díját nem foglalták magukban. A szerződés 6.1. pontja szerint a felperes a számláit a tárgyhót követő hónap 5. napjáig állítja ki. A számlázás alapját a megrendelő által igazolt átvételi elismervények képezik. A szerződés 6.6. pontja kimondta, hogy a szállító késedelmes fizetése esetén a mindenkor jegybanki alapkamatnak megfelelő késedelmi kamatot jogosult felszámítani.

A felperes a betont a szerződés szerint leszállította, az alperes azt a szerződésben szereplő épületek szerkezetébe beépítette.

A felperes a leszállított betonról az alábbi számviteli bizonylatokat állította ki: a számú számlát 11.200.000 forintról, a ... számú számlát 6.905.219 forintról, a ...számú számlát 5.788.688 forintról, amelyből 118.125 forintot jóváírt. A számlákból megállapítható, hogy a felperes összesen 23.825.782 forint értékű betont szállított le az alperes részére, amelynek ellenértékét az alperes nem fizette ki.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2012. március 29-én benyújtott és módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 23.093.407 forint és ennek 2011. november 22-től a kifizetés napjáig járó a Ptk. 301/A. § (2) bekezdésében meghatározott törvényes mértékű késedelmi kamat és perköltség megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy a szerződésben foglaltakat teljesítette, az erről kiállított számlákból

23.825.782 forintot az alperes a részére nem fizetett ki.

A felperes a 2013. február 27-én tartott tárgyaláson az alperes 48.000 forint összegű követelését elfogadta, amely összeggel a keresetét leszállította. A 2015. június 5-én tartott tárgyaláson az alperes 680.875 forint összegű beszámítási kifogását elfogadva leszállította a keresetét.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben marasztalását kérte.

A 6.905.219 forint és 5.788.655 forint összegű számlával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a peres felek közötti elszámolási vita még nem zárult le. A 11.250.000 forint összegű számlát nem vitatta, azzal szemben beszámítási kifogást terjesztett elő. A 6.905.219 forint összegű számlával kapcsolatban kifogásolta az üritési időre felszámított költségeket, mert annak a szerződés szerint ingyenesnek kellett volna lennie. Az 5.788.655 forint összegű számlánál a kőművesek állásidejével kapcsolatban felszámított költségeket kifogásolta, amelyre vonatkozóan a felperes a 48.000 forintot elismerve a követelését leszámította.

Az alperes a felperes keresetével szemben 18.073.761 forint összegű beszámítási kifogást terjesztett elő, melyből 17.389.886 forintot többethasználati díj címén, 683.875 forintot kártérítés jogcímén kért. Az alperes a 2015. április 29-én kelt előkészítő iratában a többethasználati díj címén előterjesztett követelésétől elállt. Az alperes a 2015. június 5-én tartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a keresetösszegezését nem vitatja, a kamatfizetés kezdő időpontját nem vitatja, a 6.905.219 forint és az 5.788.655 forint összegű számlákat adminisztratív okból vitatja, egyébként a mögöttes állapotot nem vitatja.

A Fővárosi Törvényszék a 2015. június 5-én kelt 34.G.44.967/2013/39. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 23.093.407 forint főkövetelést és ennek 2011. november 22. napjától a kifizetés napjáig járó a jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, valamint 2.655.800 forint perköltséget.

Határozata indokolása szerint a felek között a Ptk. 379. §-ában szabályozott szállítási szerződés jött létre.

A szállítási szerződés alapján a felperes mint szállító az alperes megrendelésére a kért betonmennyiséget leszállította, azonban annak ellenértékét az alperes nem fizette meg. Az alperes a felperes keresetének összegezését nem, a kibocsátott számlákat adminisztratív okból vitatta.

A peres felek egyezően adták elő, hogy a felperes az általa leszállított beton mennyiségéről az alperes nevére számviteli bizonylatot állított ki, az alperes a felperes által kiállított számlákat befogadta. Amennyiben az alperes adminisztratív okból vitatta volna a felperes által kiállított számlák tartalmát, úgy ez a leszállított betonmennyiség ellenértékének a teljesítéskori esedékességét nem, legfeljebb a kamatfizetési kötelezettséget érintette volna.

A tárgyalás berekesztését megelőzően az alperes a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját nem vitatta, ezért az alperesnek a számviteli bizonylatok adminisztratív okból történő vitatása a késedelmi kamatfizetési kötelezettségére nem hat ki. Az elsőfokú bíróság a felperes által megjelölt késedelmi kamat mértéktől eltérően a felek között létrejött szállítási projektszerződés 6.6. pontjában kikötött késedelmi kamat mérték alapján határozta meg a késedelmi kamatot.

Mindezekre tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint marasztalta az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak részbeni megváltoztatásával a marasztalás összegének 6.905.219 forint tőkével és késedelmi kamataival való leszállítását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelen következtetéssel kötelezte a 6.905.219 forint összegű számla megfizetésére. A 2012. június 7-én kelt érdemi ellenkérelemben előadta, hogy a felperesi számlát téves állásidő számlázás miatt az A/9. és az A/10. szám alatt csatolt, 2011.

november 8-án és november 29-én kelt levelekben megkifogásolta, a reklamációt a felperes mind a mai napig nem rendezte. Az ugyancsak megkifogásolt 5.788.688 forint összegű számlát a felperes még a perindítás előtt 118.125 forint összegű helyesbítő számlával csökkentette, majd a per során elismert 48.000 forint összegű állásidőre vonatkozó követelést, amellyel a keresetét leszállította. A fellebbezés tárgyát képező számla helyesbítése azonban elmaradt, ennek hiányában a felperes követelése ebben a vonatkozásban megalapozatlan.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete aggálytalan, a helyesen feltárt tényállás alapján megfelelő jogi következtetést vont le. Előadta, hogy az alperes öt éve nem fizeti ki az átvett áru ellenértékét.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel bírálta el, ezért kizárólag azt vizsgálta, hogy a 6.905.219 forint összegű számla kifizetése is terheli-e az alperest.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, amit az alperes a fellebbezésében maga is elismert, és az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes 6.905.219 forint összegű számláját is meg kell fizetnie az alperesnek.

A több éve folyamatban lévő perben az alperes a beszámítási kifogástól történt elállást követően a 2015. június 5-én tartott tárgyaláson az ellenkérelmét úgy módosította, hogy a felperes kereseti követelésének összecszerűségét nem vitatta, a kamatfizetés kezdő időpontját nem vitatta, a 6.905.219 forint és 5.788.655 forint összegű számlákat adminisztratív okból vitatta, a mögötte lévő jogalapot nem vitatta. Ezen legutolsó nyilatkozatára tekintettel nincs jelentősége annak, hogy a 2012. június 7-én kelt és a fellebbezésében hivatkozott érdemi ellenkérelemben a 6.905.219 forint összegű számlát kizárólag a téves állásidő számlázása miatt vitatta. Az is irreleváns, hogy az 5.788.688 forint összegű számlából a felperes még a keresetlevél beadása előtt a követelését 118.125 forinttal csökkentette, míg az elsőfokú eljárásban 48.000 forint összeget elismerve egyszer leszállította ezen számlakövetelését. Jelen pernek a számla helyesbítése nem volt a tárgya, az alperes által a felperesi kereset jogalapjának és összecszerűségének elismerését követően a felperest a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján további bizonyítás nem terhelte, az elsőfokú bíróság az alperesi elismerésre tekintettel megalapozottan marasztalta az alperest a 6.905.219 forint összegű számla és késedelmi kamata megfizetésére.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell a felperes részére a másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetnie. A Fővárosi Ítéltábla az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel, a ténylegesen kifejtett ügyvédi munkára tekintettel határozta meg a 4/A.§ (1) bekezdésének megfelelően áfával növelten.

Az alperesnek a fellebbezése eredménytelenségére és illetékfeljegyzési jogára tekintettel kell megfizetnie a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az illetékekről szóló 1990. évi

XCIII. törvény 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illetéket.

Budapest, 2016. február 24.

. Koday Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsanna s. k.
előadó bíró

. Pusztai Anita s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
tisztviselő